

Georgius Jarlot SJ, **Compendium Ethicae Socialis**, Romae 1951. Pontificia Universitas Gregoriana, s. 192.

Wedle autora przedmiotem etyki społecznej i właściwym jest działalność społeczna czyli jak działają różne społeczności. Jeśli w świecie zwierzęcym *individuum est propter speciem* i to indywiduum jest gatunkowi podporządkowane jak część do całości, to u człowieka o ile bierzemy go jako osobę a nie indywiduum jest to podporządkowanie Bogu i celowi ostatecznemu. Nie ma też czynności społecznej, któraby nie była równocześnie personalną a więc i moralną. To jest zasadnicze założenie autora. Omawia pojęcie społeczeństwa i jego podział, społeczność rodzinną, i snuje zasady etyki gospodarczej, politycznej i międzynarodowej. Uderza nieuwzględnienie takich dzieł, Weber-Tischleder *Wirtschaftsethik*, Schillinga *Katholische Sozialethik*, nie mówiąc już o najnowszych publikacjach z zakresu etyki społecznej, jak i prac o istocie społeczeństwa. Jako podręcznik bardzo zwięzły i ograniczający się do zasadniczych tez może oddać usługi w podstawowym przygotowaniu teologa.

*Ks. Władysław Wicher*